

nen (dvs. kommunalbestyrelsen), mens forvaltningen af de kommunale anliggender varetages af magistraten. Da det findes mindre hensigtsmæssigt at henlægge administrative afgørelser, der ikke er af principiel karakter, til et så stort forum, som borgerrepræsentationen udgør, foreslås det, at afslag fra bevillingsnævnet i København på ansøgninger om alkoholbevilling kan indbringes for den samlede magistrat.

Til nr. 5

Praksis fra tidligere lov før 1972 viste, at man i enkelte lokalsamfund forhindrede rimelig restaurationsvirksomhed, ligesom praksis har vist, at lokale bevillingsnævn har villet benytte loven til begrænsning af antallet af bevillinger, blandt andet for at beskytte allerede eksisterende bevillingshavere mod konkurrence. Derfor mener mindretallet ikke, at enstemmighed skal forlanges i øverste instans, landsbevillingsnævnet.

Til nr. 9

Det særlige kendskab, der efter forslaget stilles som betingelse, kan bedst erhverves gennem uddannelse i hotel- eller restaurationsbranchen eller gennem et af handelsministeren godkendt branchekursus. Formålet med forslaget er at sikre, at ansøgere har den fornødne faglige viden om alkohol.

Til nr. 10

Det er ikke myndighedernes eller bevillingsnævnets opgave at vurdere en persons duelighed ud fra hans forretningsmæssige kvalifikationer eller lånemuligheder. En fattig, ædruelig og moralsk person kan i mange tilfælde være mere egnet end en rig spekulant.

Til nr. 13

Den nuværende bestemmelse i § 22 om engangsbevillinger forekommer for løs. I forbindelse med den slags arrangementer, der her er tale om, har det undertiden vist sig, at begivenhederne udarter. Der er derfor behov for en stramning af mulighederne for at opnå lejlighedsbevillinger, hvorfor det foreslås, at sådanne bevillinger kun kan meddeles personer, der opfylder betingelserne efter § 14

for at opnå en permanent alkoholbevilling, hvis der skal udskænkes stærke drikke. Det bemærkes, at forslaget kun tager sigte på arrangementer af offentlig karakter og ikke omfatter private fester eller andre private arrangementer.

Til nr. 14

Regler af dette indhold blev foreslået i det lovudkast, som blev udarbejdet af handelsministeriets beværterlovsudvalg (betænkning nr. 539 af 1969, side 27). Alligevel blev disse regler om registrering og om hjemmel til administrative forbud ikke optaget i beværterloven af 1970. Dette forekommer kristeligt folkeparti at være en uheldig mangel ved loven. Man lægger herved ganske særlig vægt på, at der fra Foreningen af Politimestre i Danmark foreligger en udtalelse over lovforslaget, der endog meget klart går ind for, at sådanne regler indføres. Det siges om tjenerregistrering bl. a., at den vil være af betydning i bekæmpelse af forskellige kriminalitetsformer, herunder narkotikahandel, smugling og alvorlige voldssager.

Af en udtalelse fra justitsministeriets lovfdeling fremgår, at ministeriet ikke har ment at burde indføre hjemmel til administrative forbud, idet man fandt, at der lå tilstrækkeligt værn i bestemmelserne i straffelovens §§ 78 og 79. Denne betragtning forekommer mere teoretisk end praktisk, og det synes nærliggende at lægge ganske afgørende vægt på de erfaringer, der er indhøstet, og de udtalelser, der foreligger fra de offentlige instanser, der i det daglige skal håndtere disse problemer.

Til nr. 15 og 11

Formålet er at øge den nugældende lovs beskyttelse af unge under 18 år. De nugældende regler om, at der ikke må serveres stærke drikke for personer, der ikke er fyldt 18 år, respekteres ikke altid i praksis, idet en bevillingshaver kan skyde sig ind under, at han troede, at en gæst var fyldt 18 år. Derfor foreslås det at indføre en bestemmelse om, at bevillingshaveren i tvivlstilfælde er pligtig at lade sig forelægge legitimation. Såfremt en bevillingshaver skulle overtræde forbudet, vil han herefter ikke fremtidig kunne påberåbe sig god tro. Da det erfaringsmæssigt har vist